

RADIO KLUB 9A1CBB NOVI MAROF

Radio klub *Novi Marof* osnovao je 1954. godine Sekretarijata Narodne obrane.

Jedan od prvih operatera bio je Boris Rupnik

Klub radi pod znakom YU2CBB punih 26 godina, sve do 1980. godine kada ga se i službeno registrira kod Radio-amaterskog saveza i tada Klub dobiva svoj prvi statut. Registrirali su ga prvi radioamaterski entuzijasti u Novom Marofu - Zdravko Beštek, Mario Cifrek i Nedjeljko Vever, dok je funkciju prvog (službenog) predsjednika Kluba obnašao Zdravko Beštek.

Klub je bio smješten u zgradi tzv. „Stari sud”, trošnoj i ruševnoj zgradi koja je vapila za rušenjem. Smještajni uvjeti bili su očajni, a spomenimo samo da ni jedna od stepenica koje su vodile do prostorija Kluba nije bila cijela, nego izvijena ili urušena, a ispod drvenih gazišta nazirao se podrumski prostor, tako da je sam dolazak do kluba bio svojevrsni rizik za onoga tko ne bi poznavao „stazu”.

Sama zgrada je kao takva početkom 80-ih godina prepoznata kao opasna, i srušena. Danas je na tom mjestu javno parkiralište kraj Doma zdravlja Novi Marof.

U 1980. godini, paralelno s registracijom, odobren je novi prostor za rad Radio kluba na lokacijski nešto povoljnijem mjestu (na vrhu ulice Maršala Tita – današnje Kralja Tomislava), u istoj zgradi gdje se danas (kao i u to doba) nalaze prostorije Radiopostaja Novi Marof (ne miješati s Radio klubom, Radiopostaja Novi Marof je komercijalna radiodifuzna postaja). Kako god termin „novi prostor” zvučao, činjenica je bila da je to bio potkrovni prostor veličine 2,5 x 4 metra s jednim malim krovnim prozorčićem i s dva mala spremišta veličine „malo veće miše rupe”.

Radio klub je u spomenutoj zgradi dobio i podrumsku prostoriju pristojne veličine koja je trebala biti korištena za obuku mladih radioamatera, međutim, ta je prostorija bila poplavljena poslije svake malo jače kiše zbog manjkave hidro izolacije, pa je kao takva bila potpuno neupotrebljiva.

Problemima s uvjetima u prostorijama (prostoriji) Radio kluba nije bio kraj. U to krajem 80-ih godina članstvo Kluba doživljava pravi „boom”, jer se Radio klubu pridružuju gotovo svi CB operatori s šireg novomarofskog područja te vrhunac članstva doseže oko 140 članova Kluba. Klub je jednom tjedno (obično u četvrtak ili petak) organizirao „radne sastanke”, svojevrsnu formu okupljanja članova na jednom mjestu radi druženja i razmjene iskustava. Može se lako zamisliti kako je to izgledalo kad je na druženje u prostoriju od 10 m² (koja nije bila prazna – u njoj je bio stol većih dimenzija potreban za uređaje i jedan rasklopni krevet za operatere koji su znali na smjene raditi po cijele noći u natjecanjima) došlo dvadesetak, ponekad i tridesetak operatera! Za operatere CB klase organizirani su i tečajevi te je ta generacija položila većinom E kategoriju pa su dobili dozvole za rad na UKV opsezima, a za pomladak, koji je u to doba pohađao tečaj telegrafije u sklopu slobodnih aktivnosti u osnovnoj školi, organizirani su ispiti C kategorije. Nije bilo lako – od preko 30 kandidata koji su na tečaj krenuli, ispit su položila samo dvojica – tome je vjerojatno dobrim dijelom kumovao zvuk „zujalice”, uređaja za uvježbavanje prijema telegrafije (koji bi i mrtve probudio), pa se tako i broj kandidata smanjivao kako je obuka tekla.

U to doba Klub nije raspolagao nekom vrhunskom tehnikom – na raspolaganju su bili Trio Kenwood TS 510, a nakon njega Kenwood TS-520-S, koji je i danas u operativnom stanju, ali ga se više ne koristi. Ti uređaji su

bili dobri i kvalitetni, ali su kažnjavali svaku neopreznost u radu s njima. Zbog nepostojanja zaštitne elektronike (čipovi? Kakvi čipovi?) često se događalo da pregore cijevi, tzv. „elektronke”. Antenski sustav svodio se na jednu dipol antenu. Jedini moderniji uređaj koji je Radio klub koristio bio je mjerač snage i odnosa stojnih valova (POWER / SWR metar) koji su Radio klubu donirali članovi koji su imali veze s inozemstvom gdje se to moglo nabaviti.

Vezano za to razdoblje i taj prostor možda je vrijedno spomenuti i podatak da nikada nije bilo mira sa spomenutom radiopostajom Novi Marof. Operateri koji su radili na opremi i odašiljačima radiopostaje stalno su se žalili da im uređaji i rad Radio kluba smetaju u odašiljanju programa, bez obzira što su se frekvencije rada Kluba i postaje razlikovale po nekoliko desetaka MHz, a bilo je pritužbi i u vrijeme kada u Radio klubu nije bilo nikoga, pa je bilo logično zaključiti da su loša oprema radiopostaje i želja za dodatnim prostorom (graničili smo samo vratima) bili pokretač takvih pritužbi.

Bilo kako bilo, Radio klub se 1988.g. seli na svoju današnju lokaciju u Zagorsku ulicu 27. Iako dosta nepovoljno smješten (objekt se nalazi u sredini između stambenih zgrada i osnovne škole, koji su redom svi viši od antenskog stupa), prostorije koje je Radio klub dobio na korištenje imale su sve pogodnosti koje su bile potrebne. Tu spada grijanje, sanitarni čvor i čak tri prostorije od kojih je jedna, ona najveća, postala svojevrsna dvorana za sastanke, srednja je dobila namjenu kompjutorske učionice, dok je najmanja iskorištena kao prostorija za operatore.

Nakon preseljenja došlo je vrijeme i za modernizaciju opreme, pa je nabavljeno računalo COMMODORE 64 (sjetite se, još su bile osamdesete, PC je još bio novost), i moderan UKV uređaj, jedan od najboljih koji se u to doba mogao naći, Kenwood TS 711 E. i montirana je CUBICAL QUAD antena za tri opsega –14, 21 i 28 MHz i dvije žičane dipol antene za 3,5 i 7 MHz. Starog Kenwooda naslijedio je YAESU–ov uređaj koji je u svojoj klasi također slovio kao dobar i pouzdan. Da ne bi sve bilo tako divno, Radio klub je imao priliku iskusiti provalničke ruke, pa je tako ostao bez računala (famnog „Komodorca”) i nešto sitnije opreme – provalnik očito nije znao što bi s uređajima.

Novu stranicu u povijesti Radio kluba otvara Domovinski rat. Početkom rata članstvo odlazi pomoći Hrvatskoj kako najbolje zna – uspostavom komunikacija u Hrvatskoj vojsci. Nije tajna da su komunikacijski sustav HV-a početkom rata osnovali i održavali upravo radioamateri i time dali veliki doprinos u borbi protiv JNA.

Jedan dio članstva raspoređen je u centre MIO (motrenja i obavješćivanja), a jedan dio u 104. varaždinsku brigadu u sustavu veze. Budući da ZNG nije u to doba imao ni oružja ni sredstava veze, klubovi su (tako i Radio klub Novi Marof) dali svoju opremu, bar dok se nije prišlo sustavnoj izgradnji sustava veze u HV. Nažalost, uređaji predviđeni za civilnu uporabu teško mogu izdržati uvjete tako intenzivnog korištenja pa je veliki dio opreme jednostavno uništen.

Tijekom rata, u doba borbe za priznanje Hrvatske države, Hrvatska dobiva i novi prefiks – umjesto YU, dobiva 9A.

Prestankom rata, Radio klub se vraća svakodnevnim aktivnostima. Krajem devedesetih godina na području Novog Marofa i okolice uviđa se potreba za jednim repetitorom koji bi mogao pokriti signalom ovo, za prostiranje UKV radio valova, izrazito nepovoljno područje. Mjesta se nalaze u kotlinama, odvojena brdima i teško je dobiti dobar signal. Stoga se prionulo montaži i registraciji repetitora na frekvenciji 145,637.5 MHz koji se i danas

nalazi u funkciji, a koji je lociran na brdu Visočka pokraj Novog Marofa. Repetitor je znatno podigao razinu komunikacije, pa se sada moglo razgovarati „iz ruke” i sa nekim udaljenijim mjestima za što je inače bilo potrebno posjedovati stacionarni uređaj, veliku antenu i veliku izlaznu snagu.

Radio klub pristupa nabavci nove opreme, uređenju prostorija i okoliša. Umjesto starog antenskog stupa postavlja se novi, koji osim što je viši ima tu prednost da je na njemu košara koja omogućuje popravke i montažu novih antenskih sustava.

Nabavljen je i novi antenski sustav – BEAM 5 elemenata za tri opsega – 14, 21 i 28 MHz, dok su postavljena i dva žičana dipola za opsege 3,5 i 7 MHz. Ujedno je nabavljen i radiouređaj YAESU FT 767 GX i modul za nadogradnju uređaja na frekvenciju 50 MHz, što je onda bilo novo područje rada u kojem se Radio klub htio okušati, a postavljen je i jedna BEAM (antena) za to područje rada. Nabavljen je i YAESU rotator velike snage za okretanje cijelog antenskog sustava, jer su antene koje je Klub postavio izrazito usmjerenog zračenja i bila bi šteta potratiti dobar signal na samo jedan smjer rada.

U mirnodopskom razdoblju Klub daje zahtjev za još jedan, specijalan pozivni znak.

Radi se o pozivnom znaku kojeg sada zna svaki radioamater imalo upućeniji u natjecanja na prostoru Hrvatske – 9A9M. Znak je zatražen radi namjere da se Klub aktivnije uključi u natjecanja na UKV i KV opsezima, i dobiven. Čule su se i zlobne glasine da se radi o snobizmu i da se poseban znak traži samo da bi se Radio klub Novi Marof imao po čemu razlikovati od ostalih klubova i operatera u Hrvatskoj. Međutim, Klub je svojim prisustvom i rezultatima pokazao da je vrijedan posebne pozivne oznake. Od 2005. godine klub se aktivno uključuje u sva natjecanja koja se održavaju na području Hrvatske, što svjedoče brojna priznanja u svim kategorijama natjecanja. Sudjelovanje na KV natjecanjima, kao i UKV natjecanjima uvijek smo uzimali jedno od prva tri mjesta uz velik broj natjecatelja. Kako je u natjecanju sudjelovao veći broj naših članova upotrebljavali smo oba pozivna znaka i 9A9M kao i 9A1CBB. Izdvojiti se može neka od natjecanja. 9A KV SUPER KUP-2015. 1. MJESTO 9A1CBB, 2016- 2. MJESTO. HRVATSKI RADIOAMATERSKI KUP 2015- 1. MJESTO 9A1CBB. KUP JADRANA 2015- 1. MJESTO 9A1CBB. 2016- 1. MJESTO 9A1CBB. HRVATSKI ZIMSKI KUP 2018-2. MJESTO 9A9M. Brojni pehari, plakete i diplome svjedoče o uspjehu i radu radio kluba Novi Marof.

Članovi ekipa koji sudjeluju na natjecanjima dobili su i posebnu opremu – kombinezone i jakne s ušivenim znakom 9A9M CONTEST TEAM. Svi ti vrhunski rezultati u radioamaterizmu ne privlače dovoljnu pažnju svih medija i nismo prezentirani u dovoljnoj mjeri u javnosti, a time nije ni izazvana pažnja mladih ljudi koji bi trebali obnoviti i osvježiti članstvo u radio klubu. Broj članova je u padu, vjerojatno zbog tempa života kojemu svi plaćamo danak – jer nema dovoljno slobodnog vremena koji bi se mogao odvojiti za hobi. Mladima se pak dolaskom Interneta i mobilnih komunikacija oduzela mogućnost upoznavanja čari radioamaterizma, jer – razgovarati s Amerikom, Japanom ili Australijom nikad nije bilo lakše – potrebno je samo pritisnuti tipku na mobitelu ili na omiljenom Internet pretraživaču. I to je to.

Pošto tehnika nezaustavljivo ide naprijed, tako se i Radio klub 9A1CBB okrenuo novoj tehnologiji. Uvodimo na velika vrata digitalnu tehnologiju u radioamatersku komunikaciju tzv. DMR. Na području Novog Marofa

instalirana su dva DMR repetitora i u pripremi je još jedan kako bi pokrivenost cijelog terena, sa signalom bila 100%. DMR je novi način digitalne komunikacije koji je povezan sa internetom i omogućuje komunikaciju sa ručnim radio stanicama, sa relativno malom izlaznom snagom, sa cijelim svijetom.

Radio klub 9A1CBB u sustavu je radio veza u kriznim situacijama (SRVKS) gdje radi na uvođenju komunikacije u slučaju elementarnih nepogoda, što se i dokazalo u nedavnim događajima nakon potresa na području Hrvatske.

Radio klub pored takmičarskog dijela sudjeluje i u brojnom humanitarnim akcijama, lokalnog, a i šireg obima.

O svome radu redovito izvještavamo javnost na svojim Internet stranicama www.rknovimarof.hr gdje je sve objavljeno o radu kluba, akcijama koje su u tijeku, povijest kluba, kao i foto galerija.

Radioamaterizam se uvijek vrtio oko isprobavanja novih načina komunikacije i istraživanja, a posebno se isticao humanitarni aspekt. Danas se sve to pomalo gubi u moru digitalnih komunikacija, ali uvijek će se naći ljudi koji imaju volju uzeti mikrofon ili telegrafski taster u ruke i poslati CQ (opći poziv). U Radio klubu 9a1cbb Novi Marof, preko 100 000 odrađenih veza i preko 200 odrađenih zemalja širom svijeta, predstavljaju barem malu nadu da će priča teći dalje.

RADIO KLUB 9A1CBB
NOVI MAROF